

Отъ това убо повѣствованіе разумѣй, о царю, защо совѣтничково то дѣло беше прелестно и лъжливо, и увѣри се, защо и твои те совѣтници философи лъжатъ, и само притворяват се, защо много пазать сына ти. Чувши же това царь отъ жена та, повелѣ пакъ да убиятъ сына му.

Отхожда третій философъ да раздумава царя.

Слѣдъ царско то убо изреченіе отиде и третій философъ, и предстанавши царю, рече: Царю, во вѣки живъ буди: разумѣхъ и азъ, защо си изрекль смерть противу сына си, безъ да испыташъ истинно то, и да разсудишъ, да ли е праведно или неправедно, предстанахъ, да те молимъ, да не убивашъ сына си, за една само лъжа женска: защо то женски те лукавства са многу. И послушай ми молимъ те това повѣствованіе.

Повѣствованіе третіяго философа.

Единъ человекъ прати жена та си на торгъ (на пазаръ), да купи за една аспра оризь. Жена та же отидевши на една лава (бакалница), даде аспра та, и искаше оризь. Лавникъ (бакалинъ) же рече и: ако искашъ да ти дамъ оризь, купно и отъ захаръ та, влезни вънре въ лава та. Жена та же рече: Дай ми перво и тога да влезнемъ вънре, понеже знамъ и азъ лукав-